

[Knihy: Jindřich Novotný st. - 1873 - počátky služby 12.](#)

Počátky kazatelské a misijní činnosti Jindřicha Novotného st. mají kořeny ve *Svobodné reformované církvi české* na podzim roku 1873, kdy se vrátil ze studijního pobytu v misijní instituci St. Chrischona v Basileji (1870-73). Kazatel Svobodné reformované církve popisuje ze svého pohledu ve své knize peripetie počátků služby Jindřicha Novotného st. i události a možné důvody jeho odchodu k baptistické misijní práci.

Další čtení na pokračování knihy Nástin dějin svobodných církví křesťanských zvláště pak Svobodné reformované církve české od Aloise Adlofa z roku 1905.

Knihy

Jindřich Novotný st. - 1873 - počátky služby 12.

Po jeho odchodu nastoupil tam úřad František Urbánek, bývalý vikář pražský, který už jako gymnasista v Praze v našich mládežnických hodinách k Pánu se obrátil. Farářem hrubohoteckým byl dva roky (1895. až 1898.) Ve svých bojích přišel k tomu názoru, že všecka bída reformované církve z toho pochází, že Večeří Páně neobráceným posluhuje a děti křtí. Oznámil tedy svým církv. úřadům, že křtít nebude. Sup. Totušek vyzval jej, by do 8 dnů se dostavil do Jimramova k odvolání. Neodvolá-li, že ihned bude prohlášen za sesazeného. Když se Urbánek nedostavil, byl senior vyzván, by ihned sesazení na Lhotě provedl. To se stalo 1. ledna 1898.⁹¹ V lednu 1898. musel se stěhovat Urbánek ze Lhoty ihned a odebral se do Prahy, a byl přijat do služeb naší misije. Služby, jež ref. církvi jinak nabízel, byly odmítnuty.⁹² Více než dva roky ještě

⁹¹ Zpráva podaná osmému konventu ref. superintendence moravské r. 1901. mluví, že Urbánek »složil úřad svůj s nedočkavým přímo chvatem« a přesídlil do Prahy »aniž by vyčkal propuštění a vyvázání z úřadu svého.« Tomu tak nebylo. Urbánek byl složen, propuštěn a vyvázán s nedočkavým přímo chvatem.

⁹² Nabízel se českému superintendentovi pro práci v diaspoře s podmínkou, když nebude žádáno od něho, by křtí. Ale ten ho ostrým způsobem odbyl, že kdo ví, kde skončí. Hned na to šla ku-

uběhly, než se do svobodné ref. církve i s rodinou svou přihlásil, a přijat byl. (4. bř. 1900.)

Na jeho místo dostal se farář Gerža. Ještě než tento byl zvolen, povolán byl na Lhotu Adlof, by Šrámkovým dítko pokřtil. Učinil tak. Josef Šrámek byl pak r. 1899, s jara do církve přijat, v letě pak bylo přijato dalších 7, v prosinci pak 9 členů ze Lhoty.

Už to, že Urbánek přes své odchylné názory o křtu do práce svobodné ref. církve byl přijat, způsobilo nelibost far. Karafiáta, který byl vývojem věcí lhoteckých nemálo zarmoucen a jmenovitě volbou Geržovou, jíž zvítězila strana kázně Karafiátovy si nepřijící a jí pohrdající, velmi zaražen. Ale Gerža neudržel se na Lhotě, a na jeho místo zvolen obecně i v našich kruzích vážený Gustav Švanda. Že pak i po tomto jeho zvolení nepřestali jsme pěstovat svých členů a že zatím něco málo dříve už probuzených přibýlo, tvořilo podklad k ostrému vystupování proti nám se strany far. Karafiáta. Dokud se zdálo, že Karafiát šetří nás, neodvážili se jiní vystoupiti tak proti nám, jako když všem patrně bylo, že jsme o všechnu jeho přízeň přišli.

Ve svém listě zahájil kampaň proti nám,

renda po farních úřadech, vyzývající dovolávati se třeba pomoci politických úřadů, kdyby někde Urbánek odvážil se »přednášky« konat.

v níž se vystřídaly baterie děl různé toniny dle povahy a temperamentů pisatelů. A byly psány články tak ostré a vášnivé, a tak dlouho, že až s podivem. Jednou pro vždy měli jsme být souzení a odsouzení a na Sionu popraveni jako škůdci českého protestantismu. I cizina měla být informována o této záškodnici.⁹³ Vtipem, sarkasmen, posměchem i horlením nebylo šetřeno. Vtipnými, řezavými názvy měli jsme být sesměšněni. Pokus vyložit náš směr, proud, v kalendáři Husova domu na rok 1901, byl se všech stran energicky odmítnut, a sloužil za látku k novým výpadům.⁹⁴ Poměr tedy mezi

⁹³ Časopisy dělily se téměř o úlohu, jak potříti nás a stupňovaly své rozhorlení. Vrchol dosažen v polemických článcích »Husa«: »Jestřáb contra Hrdlička«, »To ano-to ne« a v superintendentní zprávě pro konvent moravský 1901. Když tento proslulý polemik podobným ač ještě daleko ne tak ostrým způsobem proti far. Karafiátovi nedávno vystoupil (článek Port Arthur na Smetánce), pozastavil se jiný časopis (Hl. ze S.) nad tímto »hrubým kalibrem polemiky« a protestoval proti jejímu tonu »tak aby tento náběh k revolverové žurnalistice u nás nedošel následování.« Však revolverový způsob mluvy nezjevil se tady poprvé. Když však šlo o nás, odsuzovali ten kalibr mnozí, ale časopisové mlčeli. Ostatně v následujícím čísle redaktor Hl. ze S. souhlas odepřel s uveřejněním stati, v níž způsob onoho kalibru byl odsouzen.

⁹⁴ Článek »Dva proudy«. Jsou to upomínky prof. Karla Šubrta (někdy ne dost přesné a správné, jak

námi a ref. církví byl skalen. Pustý Rybný a Novič tvořily už jen podružné příčiny zkaleného poměru. Tam i zde nebyli jsme to my, kteří věci k roztržce dohnali. Probuzeným bylo tam znemožněno trvání v církvi reformované.

Z pojmání našeho, kdo může být členem, tudíž z našeho pojmu církve a ze zdůrazňování u nás obrácení, nového rodu a jistoty spasení, jakož i v provádění kázně plyne ten rozdíl praxe církve naší a reformované církve státem uznané, s níž v theoretickém učení souhlasíme.⁹⁵ Tento rozdíl je ovšem hluboký, s radostí však konstatujeme, že neschází těch v ref. církvi, kteří by si přáli, aby církev tvořili toliko ti, kteří se srdečně k Pánu obrátili. Existence naší církve je ovšem jakýmsi protestem k církvím stávajícím, jinak nebylo by jí třeba. Už ta

je zachytil prof. Váša). Na sepsání článku neměli jsme žádného vlivu, ani o něm jakého povědomí. Mnozí domnívali se, že podlouzně vychází od nás.

⁹⁵ V Zřízení svob. ref. církve zní § 1. Kdo jest členem: »Za členy svobodné ref. církve mohou jen takoví přijati býti, kteří vyznávají, že celým srdcem se k Pánu Ježíši obrátili, že mají odpuštění hříchův a jistotu spasení a svým obcováním opravňují k naději, že přešli ze smrti do života, a kteří dobrovolně a z přesvědčení se k církvi přihlásí. Dítka členů církve, jež k Pánu Ježíši jsou vedeny a v učení církve vyučovány, mají-li se státi členy církve, musí samy osobně též vyznati.«

existence naše je svědectvím, jemuž bude odpíráno, anebo jež bude uvažováno a přijímáno.

Sporů si nepřejeme, aniž chceme postavení pozitivních farářů církve reformované a jiných stěžovati. Doufáme, že se najde způsob klidného spolužití. Není touhy, zdá se, na obou stranách k sváření se a rozkolu, který by poškozoval království Božího a šířil konfesijní nevraživost. Je touha doplňovati se a povzbuzovati na vzájem v práci evanjelia v národě našem, by tento ujal dědictví po otcích. K tomu chceme i my svou trochou přispívati.⁹⁶

⁹⁶ Pisatel tázán byv, jak si představuje budoucí vývoj, pravil v podstatě: »Věřím, že Pán Bůh dá rozvážení v církvi reformované. Až je dá, budou ovšem dvě strany, kterých nebude lze srovnat. Jedna bude vylučovat druhou. Budto věřící se zmocní a vyloučí nevěřící, anebo tito (opření o státní autoritu znemožní věřícím trvati v církvi. Tato disrupce (odtržení) povede k novým formacím. Bude-li té doby svob. ref. církve opravdu živá a vedena Duchem sv., stane se krystalizačním bodem, kolem něhož se seskupí všichni věřící vyšedší z církve reformované, anebo bude-li ta strana, která provedla exodus z církve státem uznané, živější, mohutnější Duchem, silnější věrou, bude ovšem magneticky působit na církev svobodnou. Mně zdá se, že spíše dojde k exodu věřících. Naši povinností je přát si, by obživena byla ref. (i lut.) církev a pracovati k tomu. Na nás pak je býti na stráží a na modlitbách, aby naše církev nezvlažněla, ale sesílila se v Duchu, by se takovým bodem kry-

Zde končí příběh služby Jindřicha novotného st. ve Svobodné reformované církvi, jak ho uvádí kazatel Alois Adlof.

Pokud jste dočetli až sem, dostáváte od portálu Síť víry malý dárek, můžete si celou publikaci *Nástin dějin svobodných církví křesťanských zvláště pak Svobodné reformované církve české* od Aloise Adlofa z roku 1905 stáhnout zde:

[1905-nastin_dejin_svobodnych_cirkviStáhnout](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou

skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)